

РЕШЕНИЕ

№ 639

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9465** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Е. В. К. от [населено място] срещу Решение от 03.08.2012г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 2803 от 2011г. по описа на същия съд, НО, 18-ти състав. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление (НП) № 113283 от 11.01.2011г. на началника на АНД отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора е наложена глоба в размер на 100лв. на осн. чл.175, ал.1,т.5 от ЗДвП, като размера на наложената санкция е намален на 50 лв., изменено е правното основание за отнемане на 4 контролни точки, а в частта, в която е лишена от право да управлява МПС за срок от един месец, НП е потвърдено. В частта от НП, с която е наложена глоба от 20лв. на основание чл. 183, ал.2, т.11 за нарушение на чл. 40, ал.2 от ЗДвП, съдът е прекратил производството с нарочно определение от 21.02.2011г.

В подадената жалба са изложени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението, поради нарушение на материалния закон. Тези оплаквания могат да бъдат извлечени от съдържанието на касационната жалба и по-специално от твърдението, че съдът не е преценил правилно фактите, не е анализирал същите обстойно и в тяхната взаимна връзка, поради което е стигнал до грешни изводи относно наличието на нарушение. Оспорва настъпването на вреди при ПТП.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез пълномощника си поддържа жалбата поддържа касационната жалба. Не представя нови писмени доказателства.

Ответникът не изпраща представител и не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като счита, че атакуваното с нея съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията на касатора, Административен съд- София град, XIV-ти касационен състав, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Пред първоинстанционния съд е обжалвано НП № 113283 от 11.01.2011г. на началника АНД отдел "ПП" при СДВР. Нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя се изразява в това, че поради недостатъчен контрол върху автомобила е станал причина за ПТП, с което е нарушил разпоредбата на чл. 40, ал.2 от ЗДвП и за което на осн.чл.183, ал.2, т.11 от същия закон му е наложено наказание глоба в размер на 20 лв. В тази част и с оглед нарочното прекратително определение на първоинстанционния съд, посочено по-горе, НП не е предмет на настоящото производство.

Със същото НП за нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б."в", на касатора е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право на управление на МПС за 1 месец.

С атакуваното съдебно решение първоинстанционният съд е установил наличието на следната фактическа обстановка: На 08.11.2010г., около 08.15ч., в [населено място] К. като водач на лек автомобил "Рено М." поради неосигурена маневра при движение назад реализира ПТП с лек автомобил „Ф. Т." и без да изчака контролните органи на КАТ напуска мястото на ПТП. При тези обстоятелства е съставен Протокол за ПТП, който не е подписан от касатора, тъй като същият е напуснал местопроизшествието. На тази база на 09.12.2010г. му е съставен АУАН, а на 11.01.2011г. е издадено и процесното НП. По отношение на извършеното нарушение СРС е приел, че са налице доказателства, установяващи наличието на същото, на дееца и неговата вина, поради което в диспозитива на обжалваното решение НП се изменя в частта относно размера на наложеното административно наказание.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град разглежда касационната жалба на посочените в нея основания, а съгласно ал. 2 - провери служебно и валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че атакуваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. В касационната жалба касаторът навежда доводи за неправилно възприета на районния съд фактическа обстановка, както и относно механизма на настъпване на процесното ПТП. Както бе посочено по-горе относно нарушението по чл. 40, ал.2 от ЗДвП, за което на осн.чл.183, ал.1, т.11 от с.з. му е наложено наказание глоба в размер на 20 лв., производството е прекратено с определение на СРС, НК, 18-ти състав и няма данни това определение да е обжалвано. Поради това настоящият състав приема, че в тази част НП е влязло в сила, поради което касационната инстанция не обсъжда законосъобразността и основателността му в тази негова част.

При правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са

изводите на съда за съставомерност на деянието по чл.123, ал.1, т.3, б."в" от ЗДвП.

В хода на съдебното производство пред двете инстанции, касаторът не отрича, че е напуснал мястото на ПТП без да изпълни своите задължения като водач на МПС-участник в процесното ПТП. Пред СРС са разпитани свид. Н. - актосъставител, С. и Д. – свидетели при съставяне на акта, К. – съставил протокола за ПТП на местопроизшествието, Я. – управлявал автомобил „Ф. Т.“, ударен при ПТП, и Ш. – изготвил докладна записка за ПТП. Всички свидетели безпротиворечиво потвърждават, че автомобилът на К. е напуснал мястото на произшествието.

За да е налице нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3,б."в" от ЗДвП, хипотезата на правната норма изисква специфичен субект на извършване на деянието - "участник в пътно-транспортно произшествие". Само лице, имащо тази характеристика, може да бъде нарушител на тази правна норма. За това понятие е налице легална дефиниция в същия нормативен акт. Според § 6, т. 27 от ЗДвП, "Участник в пътно-транспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му. От приетите по делото доказателства става ясно, че К. има това качество, тъй като е налице ПТП с участие на управлявания от нея автомобил, от което са причинени вреди на друг автомобил. Твърдението, че не е налице ПТП, защото не са причинени вреди, не се подкрепя от доказателствата по делото. Видно от протокола за ПТП № 1377051/ 08.11.10г., съставен от свидетеля К. – мл. автоконтрольор, същият при огледа на място е установил нанесени щети върху предната броня на автомобил „Ф. Т.“.

Касаторът следва да е запознат със задълженията си като водач на МПС, включително и със задължението си да изчака на място органите на КАТ, след като е участник в ПТП. Обстоятелството дали е възприел правилно има ли ПТП и какви са евентуалните щети от него, не е изключващи вината по смисъла на чл.13 от НК вр. с чл.11 от ЗАНН, поради което същото не изключва изпълнението на задължението по чл.123, ал.1, т.3, б."в" от ЗДвП.

В съответствие с доказателствата по делото, обсъдени в тяхната съвкупност и обвързаност, СРС е извел правните си изводи за доказаност от обективна и субективна страна на визираното в НП нарушение.

Правилно съдът е приел, че НП е издадено от компетентен орган предвид представената по делото заповед N Из-1687/02.07.2010г. на министъра на вътрешните работи за упълномощаване на длъжностни лица да издават наказателни постановления, която заповед е била в сила към момента на издаване на процесното НП.

Правилни са и изводите на съда, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи правото му на защита.

Административно-наказващият орган е издирил и приложил точната материалноправна норма и първоинстанционният съд е отчел този факт. Наложената с НП санкция е определена в допустимия от закона размер за такъв тип нарушения, а като е изложил мотиви в тази насока, правилно и законосъобразно съдът е намалил наложеното наказание от 100лв. на 50 лв. Що се отнася до наложеното с НП наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“, съдът правилно е потвърдил НП в тази част, тъй като наказанието е на законовия минимум. Предвид изложеното в тази част съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

Първоинстанционният съд обаче недопустимо е изменил правното основание на

отнемането на 4 контролни точки - от чл.3, ал.14 от Наредба ІЗ-1959/27.11.07г. (отм.) на чл.4, ал.2 от същата Наредба. Отнемането на контролни точки настъпва ex lege с влизане в сила на НП. Поради това същото не подлежи на съдебен контрол заедно с контрола върху оспореното НП. Самото отнемане не засяга пряко и непосредствено жалбоподателя по неблагоприятен за него начин. Контролните точки са средства за отчет за извършените от водачите на МПС нарушения. Едва при евентуално отнемане на всички контролни точки, водачът губи придобитата правоспособност да управлява МПС и е длъжен да върне в съответната служба на МВР удостоверяващия я документ – свидетелството за управление на МПС – чл. 157, ал.4 от ЗДвП, а ако не стори това – срещу него да се предприемат принудителни административни мерки. Евентуалните грешки в правното основание за отнемане на контролните точки или в техния брой подлежи на съдебен контрол в производството по обжалване на заповедта по чл. 171, т.4 от ЗДвП за изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал.4 от ЗДвП. Предвид изложеното в тази част съдебното решение следва да бъде обезсилено като недопустимо.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд – София град, XIV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.08.2012г., постановено по НАХД № 2803 от 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав в частта, в която е изменено Наказателно постановление (НП) № 113283 от 11.01.2011г. на началника на АНД отдел "Пътна полиция" при СДВР, относно наложена глоба в размер на 100лв. на осн. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, като същият е намален на 50 лв., както и в частта, в която е потвърдено същото НП относно наложеното наказание „лишаване от право да се управлява МПС за срок от един месец” .

ОБЕЗСИЛВА Решение от 03.08.2012г., постановено по НАХД № 2803 от 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав в частта, в която е изменено Наказателно постановление № 113283 от 11.01.2011г. на началника на АНД отдел "Пътна полиция" при СДВР, относно изменението на правното основание за отнемането на 4 контролни точки - от чл.3, ал.14 от Наредба ІЗ-1959/27.11.07г. (отм.) на чл.4, ал.2 от същата Наредба.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство в обезсилената част на съдебното решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

1.....

ЧЛЕНОВЕ :

2.....